

**B.T. PÅ
MALTA**

Af Torben
Bagge

B.T. MALTA: »Alle har med mellemrum fantasier om at myrde konen, eller omvendt. Jeg har ikke helt sjældent denne lyst. Og jeg er så heldig, at jeg kan skrive mig ud af den. Andre napper måske en Simenon eller Agatha Christie for at få lagt låg på fantasierne.

Jeg vil tro, at jeg med de syv kriminalromaner, jeg har skrevet, kan have sparet politiet for et par mordssager».

Dan Turèll, det talende og skrivende vandfald, sidder i en liggestol på den eksotiske middelhavssø Malta og gør status. Datteren Lotus og seks boltrer sig i swimmingpoolen tæt ved.

Malta er mediefænomenet Turèlls andet fædreland. Her flygter han til, så ofte han kan. Det er 10. gang, han er her. Han har fortæret tankerne om skattegæld på en halv million og lejet et lækkert 80 kvm ferie-hus nogle uger. På Malta får han de fleste af ideerne til sine bøger - 67 indtil nu. En af hans bedste, »Mord på Malta«, foregår netop omkring et dansk ferieceter på øen.

Og her sidder han så nu og skriver på sin næste krimi, »Mord på Møntvaskeriet«, der udkommer til efteråret. Samtidig får spillefilmen over hans krimi »Mord i Mørket« premiere med rock-stjernen Michael Falch i hovedrolle.

»Onkel Danny krænger sin røde HT-jakke af sig i de 25 graders varme: »Det er ganske vist behøvet for at synke hen i en anden verden, det får man ge til at læse krimier, men

det er ikke kun eskapisme. Volds-fantasierne, angsten, Eysset, gruen stikker dybt i os allesammen, og krimierne masserer de nerver. At læse krimierne virker ransende. Det er som en besværgelse: Befri os fra det onde.

På den baggrund har jeg svært ved at forstå, at krimi-forfattere betragtes som andenrangs. Underlige dige. Jeg har aldrig hørt om en kriminalforfatter, der er på finansloven. Men det

kan ikke være anderledes, når man kender det snobede, litterære establishment i Danmark.

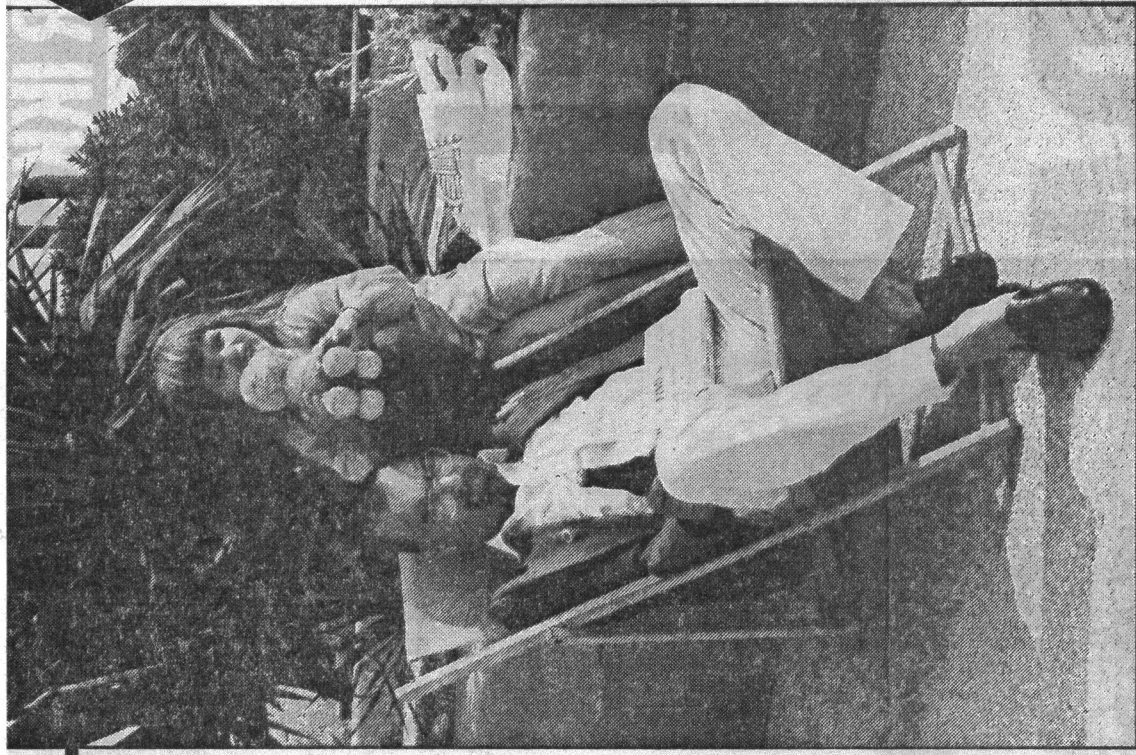
Føler du aldrig, at krimigenren er for snever? »Jeg er bedst til at beskrive storebyens mørkere miljøer. Jeg er hverken søn af en læge eller en præst, men født i Vangede, Gentofte og Harlem. Jeg kommer så sjældent i whisky-bæltet. Jeg synes også, vi har en sand overflod af folk med

Bodelsen og Rifbjerg i spidsen, der bekymrer sig om whisky-folkets problemer.

Men måske er der alligevel en grænse for, hvor langt jeg kan strække krimigenren. Når jeg har skrevet tre til, er det nok slut med det. Så må jeg prøve noget andet. Sveriges berømte makkerpar Wahlö og Sjöwall var også udbændt efter 10 krimier. Plottet er og bliver det vigtigste i en krimi. Selv om

Dan Turèll lader op til en succes-krimi på sin foretrukne ferie-ø Malta: »Jeg har indset, at jeg aldrig nogen sinde får betalt min skattegæld. Men udenlandsdanskere bliver jeg dog ikke«

Foto: Joe Adilla.

**DAN TURELL PÅ MALTA
PLANLÆGGER DØDSFALD:**

Alle drømmer om at myrde konen

man kan få presset lidt mere ud mellem sidebener. F.eks. finder jeg det stadig mere latterligt, som alle med en nogenlunde sund tankegang, at man kommer to år i brummen for at plyndre en rigmandsvilla, mens det højst giver to måneders eller en advarsel til slå en folkepensionist til krykhuset på livstid.

Jeg mener ikke, man i Danmark kan tale om et bestemt kriminelt miljø. Den store kriminalitet udspiller sig f.eks. ligeså ofte i et sagførerkontor på de dyre strøg i det indre København, siger Turèll og tager en slurk af den lokale Malta-øl, »Hopleaf».

Hvorfor valfarter du så ofte til Malta?

»Jeg har det med Malta som med San Francisco. Jeg bliver aldrig træt af det. For en travl vesterlæning er det net meditation - solen, vandet, den rolige livsrytme. Malta er det ideel, vi i Danmark tørster efter at blive. Malta er på en måde mere en familie end en nation. På Malta er folk nationalt bevidste, uafhængigt og meget nationalt-aggressive. Her ses ikke den småsnarhed, som er så typisk dansk.

Vi var engang ligesom Malta en stor familie, men vi er blevet splittet op i hundreder af familier, der bekrieger hinanden på det mest rædselsfulde: rockere kan ikke tåle gæstearbejdere, de højtorienterede kan ikke være i stue med

venstreorienterede, kvinder ikke tale med mænd. Kunne du fristes til at bosætte dig på Malta. F.eks. for at slippe for din store skattegæld?

»Nej, dog ikke. Hvad skattegælden angår, har jeg indset, at jeg aldrig får betalt penge tilbage. Det er en livsvarig dom. Min skatteprocent er 69, og gælden på 500.000 kr., så med den gældende rente vil jeg tidligst have betalt, hvad jeg skylder, i 1999. Hvis jeg slider som en hest, kan jeg måske være gældfri året før, i 1998, men jeg er under alle omstændigheder en tandløs olding til den tid.

Med så stor en skattegæld er det som snebolden i en Disney-film. Den bliver større og større. Men det er naturligvis ikke skattevæsnets skyld, at jeg er et forfærdeligt rodehoved i pensioner.

Men hvis jeg har penge i hånden, og skattevæsenet ikke når at tage dem, bruger jeg dem på rejser. Også fordi jeg ved, at fra august klapper fælden. Så starter min datter Lotus i 1. klasse. Det føles som en halv dødsdom, når man som jeg hele livet har koncentreret mig om at undgå fast arbejde, at være bundet af faste tider. Jeg er virkelig hundreder ved tanken om, at enten min kone eller jeg hver morgen skal følge Lotus i skole kl. 8. Jeg hader at stå tidligt op, fordi jeg arbejder bedst om natten. Hvordan skal det dog gå?«